

UNIUNEA EUROPEANĂ

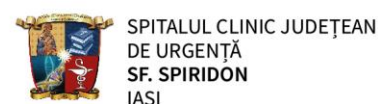
Instrumente Structurale
2014-2020

HEPATITA CRONICĂ VIRALĂ B - definiție, istoric, epidemiologie -

Hepatita cronică cu virus hepatitic B (VHB) este o condiție clinico-patologică caracterizată prin inflamație hepatică persistentă timp de minimum 6 luni de la expunerea sau diagnosticul inițial al infecției virale B. VHB este una dintre principalele cauze ale cirozei hepatice, insuficienței hepatice și cancerului hepatocelular. Antigenul de suprafață al VHB (AgHBs) reprezintă markerul serologic de diagnostic al infecției VHB; a fost descoperit în 1965 de către Blumberg în serul aborigenilor australieni și denumit antigen Australian. În 1976, Blumberg și Alter au primit Premiul Nobel pentru descoperirea agentului etiologic al hepatitei B.

Infecția cu VHB reprezintă o problemă de sănătate publică în lume prin prevalență și morbi-morbiditate. Aproximativ 2 miliarde de persoane (1/3 din populația globului) prezintă markeri serologici de expunere la VHB (ac anti-HBc), 350-400 de milioane de persoane (aproximativ 5% din populația globului) prezintă infecție cronică cu virusul hepatitic B (caracterizată prin persistența antigenului HBs) și 686.000 de persoane decedază anual ca urmare a consecințelor infecției cu VHB.

Prevalența infecției cronice cu VHB variază regional, fiind descrise arii geografice cu prevalență *redușă* (<2%) precum Europa Occidentală, Statele Unite, Australia și Noua Zeelandă, *intermediară* (2-7%) în regiunea Mediteraneană, Europa de Est, Orientul Mijlociu, Asia Centrală, India, Singapore, Japonia, America Centrală și *crescută* (>8%) în China, Hong Kong, Africa sub-Sahariană. În ultimele două decenii, prevalența infecției VHB a scăzut substanțial în unele țări hiperendemice (China, Hong Kong) ca urmare a creșterii nivelului socio-economic, introducerii programelor de vaccinare universală anti-hepatită B și accesului la tratamentul antiviral, în timp ce în unele țări hipoendemice din Europa (Italia, Germania, Marea Britanie), prevalența a crescut ca urmare a valului de emigranți și refugiați din zone cu prevalență crescută.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

În România, prevalența globală a infecției cu VHB estimată prin prezența AgHBs în ser în populația generală adultă este 4,4%, iar rata de expunere estimată prin prezența anticorpilor anti-HBc este de 27%.

Existența metodelor de *screening* și apariția regimurilor antivirale multiple cu indicație universală de tratament, fac din hepatita cronică virală B o afecțiune abordabilă, care poate fi diagnosticată ușor și tratată eficient, cu prognostic favorabil, cel puțin pe termen scurt, pentru pacienții cu răspuns favorabil la tratament.

Acest material a fost realizat în cadrul proiectului "Program regional de prevenire, depistare precoce (*screening*), diagnostic și direcționare către tratament al pacienților cu boli hepatice cronice secundare infecțiilor virale cu virusuri hepatice B/D și C din regiunile Nord-est și Sud-est - LIVE(RO)2 - EST" POCU/755/4/9/136209, Cod SMIS: 136209 implementat de Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" din Iași în calitate de beneficiar, proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020.

Communication Specialist - Prof. univ. dr. Carol Stanciu
Expert monitorizare acțiuni informare/educare regiunea SE - Asist. univ. dr. Laura Huiban
PR Executive - Niculina Lupascu

Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași
Str. Universității nr. 16, 700115, Iași, România
www.umfiasi.ro
Manager proiect,
Prof. Dr. Anca Victorița TRIFAN
Email: proiecte.europene@umfiasi.ro

SPITALUL CLINIC JUDEȚEAN
DE URGENȚĂ
SF. SPIRIDON
IAȘI